

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **P. M.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného **o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu** ze dne 14.7.2011 číslo MSK 106210/2011 a rozhodnutí ze dne 27.12.2011 čj. MSK 208361/2011,

t a k t o :

- I. Žaloby proti rozhodnutím ze dne 14.7.2011 čj. MSK 106210/2011 a ze dne 27.12.2011 čj. MSK 208361/2011 **se zamítají.**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobce byl uznán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle

- ustanovení § 22 odst. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen přestupkový zákon), jehož se dopustil tím, že dne 6.4.2011 v 16:15 hodin na silnici I. třídy č. 48 na ulici Janáčkova ve Frýdku-Místku, ze směru od obce Zelinkovice, řídil vozidlo Renault Laguna RZ X, které bylo technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích, tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožovalo ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích, neboť mělo prasklé čelní sklo ve stírané ploše o velikosti větší než 20 mm a tímto svým jednáním porušil ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon silničním provozu) v návaznosti na ustanovení § 36 odst. 1, § 37 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 36 odst. 3 písm. a) vyhl. č. 341/2002 Sb. Byla mu uložena pokuta ve výši 6.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu šesti měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1.000,- Kč stanovené podle vyhlášky Ministerstva vnitra ČR č. 23/1996 Sb. ve lhůtě do 1 měsíce ode dne nabytí právní moci rozhodnutí,
- podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1. a § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, jichž se dopustil tím, že dne 12.9.2011 v 16:15 hodin na silnici I. třídy č. 56 na ulici Beskydská ve Frýdku-Místku ve směru na obec Ostrava, řídil vozidlo Ford Transit 80 RZ X, ač nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění a při jízdě držel v ruce hovorové zařízení. Tímto svým jednáním porušil povinnosti stanovené v § 3 odst. 3 písm. a), § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 27.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců a povinnost zaplatit náklady správního řízení. Splatnost pokuty a nákladů řízení mu byla uložena ve lhůtě do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Žalovaný k odvolání žalobce přezkoumal dne 14.7.2011 pod čj. MSK 106210/2011 rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku, čj. MMFM 64056/2011 ze dne 20.5.2011 ve věci přestupku dle § 22 odst. 1 písm. a) bod 3 zákona č. 200/1990 Sb. a odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl, že krajský úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu a souladu s ust. § 50 odst. 4 správního řádu vyhodnotil všechny předložené podklady, které hodnotil podle své úvahy, jednotlivě i ve vzájemné souvislosti, přičemž napadené rozhodnutí a řízení jemu předcházející přezkoumal jak v rozsahu námitek podaných v odvolání, tak i z důvodu veřejného zájmu. Dne 22.4.2011 bylo magistrátem zasláno obviněnému oznámení o zahájení řízení o výše uvedeném přestupku společně s předvoláním k ústnímu jednání nařízenému na 16.5.2011. Toto oznámení bylo doručováno obviněnému na adresu trvalého bydliště. Vzhledem k tomu, že obviněný nebyl v době

doručování zásilky zastížen, byla písemnost uložena a připravena k vyzvednutí, o čemž byl obviněný vyrozuměn. Protože zásilka nebyla v úložní době vyzvednuta, byla doručena fikcí dne 6.5.2011 (§ 24 odst. 1 správního řádu říká, že jestliže si adresát uložené písemnosti - písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty). K nařízenému ústnímu jednání na den 16.5.2011 se obviněný nedostavil a svou nepřítomnost řádně a včas neomluvil. Správní orgán v souladu s ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích projednal věc v jeho nepřítomnosti. Při tomto jednání provedl správní orgán prvního stupně řádné dokazování, při kterém byly přečteny všechny listinné důkazy. Tvrzení obviněného, že si z důvodu pobytu mimo území České republiky nemohl zásilku vyzvednout, uvedené až v odvolání, nelze považovat za žádost dle ust. § 24 odst. 2 ve spojení s § 41 správního řádu (žádost o prominutí zmeškání úkonu), neboť již uplynula lhůta uvedená v ust. § 41 odst. 2 správního řádu (15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, tedy ode dne 6.5.2011). Žádost o určení neplatnosti doručení obviněný mohl podat do 15 dnů po návratu zpět, ale neučinil tak. Ke skutkovému zjištění krajský úřad uvádí, že pro právní kvalifikaci skutkového stavu je důležité posouzení, zda závada na vozidle – prasklé čelní sklo v rozsahu, jaký byl zadokumentován Policií ČR, má takový charakter, že v důsledku této závady je vozidlo technicky nezpůsobilé tak, že bezprostředně ohrožuje ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích či nikoli. Pokud je prasklé čelní sklo ve stírané ploše o velikosti větší než 3 cm, je tato závada STK v souladu s Instrukcí publikovanou ve Věstníku Ministerstva dopravy vždy hodnocena stupněm C. V takovém případě se tedy jedná o nebezpečnou závadu, tj. závadu, která bezprostředně ohrožuje bezpečnost jízdy silničního vozidla nebo provoz na pozemních komunikacích. Ve vyhlášce č. 341/2002 Sb. (§ 36 odst. 3 písm. a/) je stanoveno, že prasklé nebo poškozené čelní sklo ve stírané ploše o velikosti větší než 20 mm je vždy závadou, která ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích. Správní orgán nemůže posuzovat právní normy tak, že v době, kdy zákonodárce tuto normu tvořil, byly jiné podmínky, či neměl dostatek informací a tudíž je tato právní norma špatná, resp. přežitá, a proto ji neužije. Takovýto přístup ze strany správních orgánů by vedl k nahrazování role zákonodárce, což by odporovalo principu dělby moci v demokratickém právním státě (viz. čl. 2 odst. 1 Ústavy). I když výše popisovaná závada řidiči běžně umožňuje neomezující výhled z vozidla, může nastat situace, kdy tato závada (prasklina čelního skla) zapříčiní oslnění řidiče tím, že způsobí lom světla na ní dopadajícího. Například světla protijedoucího vozidla, pouliční lampy nebo blesku při bouřce, prudkého slunce aj. Výše uvedené tedy nasvědčuje tomu, že prasklina čelního skla v rozsahu zadokumentovaném Policií ČR, která je ve stírané ploše, je závadou, která činí vozidlo technicky nezpůsobilým tak, že bezprostředně ohrožuje ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích. Při posuzování materiálních a formálních znaků přestupku krajský úřad odkazuje na dosavadní judikaturu Nejvyššího správního soudu, ze které vyplývá, že *přestupkem nebo trestným činem může být vždy pouze takové zaviněné jednání fyzických osob, které naplňuje formální znaky stanovené v zákoně*. Dále krajský úřad odkazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího soudu týkající se posuzování naplnění materiálního znaku trestného činu. V rozhodnutí ze dne 17.4.1996, sp. zn. 1 Tzn 2/96, publikovaném pod č. 43/1996 Sb. NS, uvedl Nejvyšší soud následující: „*Při úvahách o tom, zda obviněný naplnil i materiální znak trestného činu, tedy zda v jeho případě tento čin dosahoval vyššího stupně nebezpečnosti pro společnost, než je*

stupeň nepatrný (§ 3 odst. 2 tr. zák.), je nutno zdůraznit, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění v běžně se vyskytujících případech bude stupeň nebezpečnosti činu pro společnost zpravidla vyšší než nepatrný. Na tom nic nemění ani ustanovení § 3 odst. 2 tr. zák., podle kterého čin, jehož stupeň nebezpečnosti pro společnost je nepatrný, není trestným činem, i když jinak vykazuje znaky trestného činu. Citované ustanovení se totiž uplatní jen tehdy, když stupeň nebezpečnosti pro společnost v konkrétním případě ani při formálním naplnění znaků určité skutkové podstaty nedosáhne stupně odpovídajícího dolní hranici typové nebezpečnosti pro společnost, když tedy nebude odpovídat ani nelehčím běžně se vyskytujícím případům trestného činu této skutkové podstaty“.

[3] Žalovaný k odvolání žalobce přezkoumal dne 27.12.2011.2013 pod čj. MSK 208361/2011 rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku, čj. MMFM 136116/2011 ze dne 10.11.2011 ve věci přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod 1, písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb. a odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl, že magistrát na základě odevzdání věci policejním orgánem k projednání přestupku zahájil řízení o přestupku oznámením doručeným obviněnému do vlastních rukou, kterým ho zároveň předvolal k ústnímu jednání, k němuž se však obviněný nedostavil, aniž se omluvil, proto byl přestupek projednán v jeho nepřítomnosti. Při ústním jednání byly provedeny listinné důkazy a výslechy svědků, následně magistrát vydal napadené rozhodnutí. Z hlediska procesního neshledal krajský úřad vady, které by mohly mít vliv na zákonnost rozhodnutí. K požadavku obviněného na nařízení ústního jednání v odvolacím řízení krajský úřad uvádí, že se nejedná o věc skutkově ani právně složitou, a není proto důvod ústní jednání nařizovat; povinnost konat ústní jednání má přitom v řízení o přestupku pouze správní orgán prvního stupně. V řízení před magistrátem přitom obviněný práva být přítomen projednání věci nevyužil. Ke skutečnosti, že obviněný řídil v danou dobu a daném místě předmětné motorové vozidlo, se obviněný doznává, přičemž tato je dále prokázána výpověďmi svědků, kteří obviněného jako řidiče po zastavení vozidla ztotožnili podle předložených dokladů – řidičského průkazu a občanského průkazu. Skutečnost, že obviněný za jízdy držel v ruce hovorové zařízení, je rovněž prokazována výpověďmi svědků, policistů, kteří vypověděli, že viděli obviněného ve vozidle, které jelo za jejich služebním vozidlem, jak zcela zjevně telefonuje, resp. drží v pravé ruce u pravého ucha hovorové zařízení, přičemž viditelnost byla dobrá, bylo jasné počasí, slunečno, slunce svítilo do kabiny řidiče. Skutečnost, že obviněný nebyl držitelem řidičského oprávnění, je prokazována nejprve evidenční kartou řidiče, v níž je u všech skupin řidičských oprávnění zaznamenáno datum ukončení 3. srpna 2011 z důvodu „blokace ŘO – ZŘMV – zákaz činnosti“ a dále zákaz řízení motorových vozidel od 3. srpna 2011 do 3. února 2012, teda pozbytí řidičského oprávnění z důvodu uložení zákazu činnosti, spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel. Dále je tato skutečnost prokazována rozhodnutím krajského úřadu ze dne 14. července 2011, čj. MSK 106210/2011, jež nabylo právní moci dne 3. srpna 2011 a jímž bylo zamítnuto odvolání obviněného proti rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 20. května 2011, čj. MMFM 64056/2011, kterým byla obviněnému mimo jiné uložena sankce zákazu činnosti na dobu 6 měsíců, a dále doručenkou rozhodnutí krajského úřadu, podle které rozhodnutí fakticky převzal zmocněnec obviněného M. M. dne 3. srpna 2011. Dále je tato skutečnost prokazována i výzvou k odevzdání řidičského průkazu ze dne 6. září 2011. Podstatné pro posouzení přestupku řízení vozidla bez

řidičského oprávnění tedy je, zda obviněný alespoň měl a mohl vědět, že není držitelem řidičského oprávnění. Krajský úřad má za to, že na základě výzvy magistrátu k odevzdání řidičského průkazu ze dne 6. září 2011 obviněný nejméně měl a mohl vědět, že řidičské oprávnění pozbyl, neboť magistrát mu v této výzvě sděluje, že mu byla uložena sankce zákazu činnosti, že tak pozbyl řidičské oprávnění a že podle § 94a zákona o silničním provozu je povinen odevzdat řidičský průkaz. Byť v této výzvě není přesně označeno rozhodnutí, kterým byl obviněnému zákaz činnosti uložen, lze podle krajského úřadu učinit závěr, že obviněný dne 12. září 2011 nejméně měl a mohl vědět, že není držitelem řidičského oprávnění: obviněný totiž věděl, že je s ním vedeno řízení o přestupku. Obviněný dále činí sporným doručení rozhodnutí krajského úřadu ze dne 14. července 2011, čj. MSK 106210/2011, kterým mu byl uložen zákaz činnosti a na základě kterého pozbyl řidičské oprávnění. Tvrdí, že v tomto předchozím řízení odvolal plnou moc udělenou zmocněnci M. M ještě před skončením řízení dne 29. července 2011, takže doručení rozhodnutí zmocněnci dne 3. srpna 2011 není řádným doručením a rozhodnutí nemohlo nabýt právní moci. K tomu krajský úřad uvádí, že obviněnému v řízení o přestupku jistě nelze upřít právo na volbu zmocněnce, stejně jako na jeho odvolání kdykoliv v průběhu správního řízení, avšak odvolání plné moci je vůči správnímu orgánu účinné ode dne, kdy se o něm dozví. V daném případě se krajský úřad, který vedl odvolací řízení, dozvěděl o odvolání plné moci dne 29. července 2011, avšak předmětné rozhodnutí vydal (vypravil) již dne 22. července 2011. V době odvolání plné moci tedy krajský úřad nemohl nijak ovlivnit doručení již vydaného rozhodnutí, které vypravil ještě v době, kdy obviněný zastoupen byl, a kdy proto bylo v souladu s § 34 odst. 2 správního řádu doručováno pouze zmocněnci obviněného, nikoli též přímo obviněnému.

[4] Rozhodnutím Magistrátu města Frýdku – Místku, odborem dopravy a silničního hospodářství ze dne 20.5.2011 čj. MMFM 64056/2011 byl žalobce uznán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. b/ bod 3 zákona o přestupcích, jehož se dopustil tím, že dne 6.4.2011 v 16:15 hodin na silnici I. třídy č. 48 na ul. Janáčkova ve Frýdku-Místku, ve směru od obce Zelinkovice, řídil vozidlo Renault Laguna RZ X, které bylo technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožovalo ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích, neboť mělo prasklé čelní sklo ve stírané ploše o velikosti větší než 20 mm. Tímto jednáním porušil povinnosti dané v § 5 odst. 1 písm. a/ zákona o silničním provozu v návaznosti na § 36 odst. 2, § 37 písm. a/ zák.č. 56/2001 Sb. ve spojení s ust. § 36 odst. 3 písm. a/ vyhl. 341/2002 Sb. Za toto porušení mu byla uložena pokuta ve výši 6.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

[5] Rozhodnutím Magistrátu města Frýdek-Místek ze dne 10.11.2011 č.j. MMFM 136116/2011 byl žalobce uznán vinným z přestupků podle § 125c odst. 1 písm. e/ bod 1 a § 125c odst. 1 písm. f/ bod 1 zákona o silničním provozu, jichž se dopustil tím, že dne 12.9.2011 v 16:15 hod. na silnici I. třídy č. 56 na ul. Beskydská ve Frýdku-Místku ve směru na obec Ostrava, řídil vozidlo Ford Tranzit 80 RZ X, ač nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění a při jízdě držel v ruce hovorové zařízení. Tímto jednáním porušil povinnosti stanovené v § 3

odst. 3 písm. a/, § 7 odst. 1 písm. c/ zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 27.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců.

Obsah žaloby

[6] Žalobou ze dne 14.9.2011 (u soudu napadlo dne 15.9.2011) vyslovil žalobce nesouhlas s rozhodnutím žalovaného ze dne 14.7.2011 č.j. MSK 106210/2011 a navrhl toto rozhodnutí zrušit a vrátit žalovanému k dalšímu řízení. Dále v žalobě požadoval uložit povinnost žalovanému zaplacení nákladů řízení. V žalobě uvedl následující žalobní body:

- a) nedošlo k naplnění materiální stránky přestupku, neboť prasklé čelní sklo na straně spolujezdce bezprostředně neohrožovalo ostatní účastníky silničního provozu, neboť tato prasklina nebránila řidiči ve výhledu,
- b) nenaplnění formální stránky přestupku, neboť ač dle § 36 odst. 3 písm. a/ vyhl.č. 341/2002 Sb. je závadou ohrožující bezpečnost provozu závada v zasklení vozidla, je-li prasklé nebo poškozené čelní sklo ve stírací ploše o velikosti větší než 20 mm, v konkrétním případě však tato závada neohrožovala ostatní účastníky provozu,
- c) řízení bylo ztíženo vadami, neboť žalobce nevěděl o nařízeném jednání, protože pobýval ve dnech 25.4. – 6.5.2011 v zahraničí,
- d) zásilka doručovaná žalovaným, kterou si byl vyzvednout 9.9.2011 na poště, mu tato nebyla předána z důvodu vady v označení adresáta (nesprávný rok narození), přičemž se později dozvěděl, že obsahem zásilky bylo vyrozumění o tom, že rozhodnutí nabylo právní moci,
- e) došlo k nesprávnému doručování rozhodnutí žalovaným, neboť toto rozhodnutí bylo doručováno zmocněnci M. M., avšak tomuto zmocněnci žalobce plnou moc vypověděl.

[7] V žalobě ze dne 9.1.2012 (soudu napadlo 9.1.2012) žalobce vyslovil nesouhlas s rozhodnutím žalovaného ze dne 27.12.2011 č.j. MSK 208361/2011 a navrhl toto rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení s povinností žalovaného uhradit žalobci náklady řízení. V žalobě uvedl následující žalobní body:

- f) nedopustil se přestupku řízení motorového vozidla, aniž by byl držitelem příslušného řidičského oprávnění, neboť rozhodnutí, které bylo žalovaným vydáno dne 14.7.2011 pod č.j. MSK 10621/2011, nebylo v právní moci;
- g) nedopustil se přestupku držení za jízdy v ruce hovorové zařízení, neboť je vlastníkem hands free sady a tuto sadu k telefonování používá. Je možné, že

příslušníci policie si mohli manipulaci s hands free sadou během jízdy vyložit jako manipulaci s mobilním telefonem.

Vyjádření žalovaného

[8] Žalovaný k žalobě ze dne 14.9.2011 popřel oprávněnost žaloby. Uvedl, že pokud jde o namítaný procedurální postup správního orgánu I. stupně, resp. projednání věci v nepřítomnosti, pak žalobce tvrdí, že předpokládal, že proti němu bude vedeno řízení, ale fakticky se o tomto nemohl dozvědět z důvodu pobytu v zahraničí ve dnech 25.4.2011 – 6.5.2011. Zdejší správní orgán v této souvislosti konstatuje, že zásilka byla žalobci doručena fikcí – připravena k vyzvednutí dne 26.4.2011, fikce doručení nastala dne 6.5.2011, přičemž termín ústního jednání byl nařízen dne 16.5.2011. Podmínkou uplatnění fikce doručení není skutečnost, že se adresát v místě doručení zdržuje. Žalobce byl předvolán k ústnímu jednání v dostatečném předstihu, a pokud pobýval v zahraničí do 6.5.2011, pak po návratu musel ve schránce nalézt výzvu k vyzvednutí zásilky a poučení, takže tvrdí-li žalobce, že předpokládal konání správního orgánu, nebylo nic snazšího, než si ověřit u příslušného správního orgánu, co je obsahem zásilky. Jde-li o doručení rozhodnutí zmocněnci, pak zdejší správní orgán uvádí, že žalobce spolu s podáním odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně udělil plnou moc M. M., nar. X., bytem V. 206, N.B., S. r. Žalovaný dne 22.7.2011 vydal žalobou napadené rozhodnutí, čímž je správní řízení u žalovaného ukončeno. Teprve dne 27.7.2011 žalobce správnímu orgánu I. stupně oznámil výpověď plné moci (dne 26.7.2011 dle podacího razítka na doručence byla zásilka přijata poštou Nová Bystrica 02305), žalovaný se o tomto dozvěděl dne 29.7.2011 a dne 3.8.2011 (ve stejný den, kdy si zmocněnec M. převzal rozhodnutí), byla ke správnímu orgánu I. stupně osobně podána plná moc, kterou žalobce zmocňuje svého syna M. M. Na skutečnosti v souvislosti s děním ohledně zásilky na Slovensku a kroky žalobce, které s tímto časově korespondují, poukazuje žalovaný záměrně, kdy tyto kroky se mu jeví jako obstrukční. Ani to však nic nemění na tom, že podání je vůči správnímu orgánu účinné, jakmile se o něm dozví, a totéž platí o oznámení výpovědi plné moci. I když to správní řád explicitně nestanoví, pak při úvahách lze vycházet jednak z ustanovení § 37 odst. 1 správního řádu: podání je úkon vůči správnímu orgánu, dále ze skutečnosti, že zmocnění je soukromoprávní vztah mezi zmocněncem a zmocnitelem a vůči jiným osobám (správní orgány nevyjímaje) je účinné, jakmile se o něm dozví, což lze dovodit z ustanovení § 33b odst. 5 občanského zákoníku. Pro soudy platí ustanovení § 28 odst. 2 občanského soudního řádu, podle něhož platí, že odvolání plné moci je vůči soudu účinné, jakmile mu bylo účastníkem nebo zástupcem oznámeno. S odkazem na shora uvedené proto odvolání plné moci po vydání rozhodnutí považuje žalovaný za irelevantní, nemající vliv na řádnost doručení rozhodnutí. I kdyby se soud s názorem žalovaného v této otázce neztotožnil, pak bylo rozhodnutí doručeno dne 13.9.2011, kdy si žalobce převzal osobně rozhodnutí s vyznačenou právní mocí.

[9] K žalobě ze dne 9.1.2012 uvedl, že žalobce si zmocněnce zvolil až po doručení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, plnou moc předložil současně s odvoláním.

Vzhledem k tomu, že ústní jednání se obligatorně koná pouze v řízení o přestupku na prvním stupni a že v odvolání žalobce nepředkládal žádné nové podklady ani nenavrhoval provedení dalších důkazů, mohl očekávat doručení rozhodnutí o odvolání, které bylo jediným úkonem žalovaného v odvolacím řízení. V této souvislosti je zcela logický závěr žalovaného, že jediným úkonem zmocněnce, který mu v této fázi řízení zbýval učinit, bylo převzetí rozhodnutí za žalobce. Vzhledem k tomu, že od podání odvolání již uplynuly téměř dva měsíce, mohl žalobce očekávat, že žalovaný vydá rozhodnutí v nejbližší době v řádu dnů a toto rozhodnutí mu bude doručovat. Odvolání plné moci v této fázi řízení pak skutečně nasvědčuje účelovosti tohoto postupu žalobce. Žalobce si přitom současně nezvolil zmocněnce nového, to učinil až teprve dne 3.8.2011, kdy zmocnil k zastupování svého syna M. M., bytem jako žalobce (tuto plnou moc však žalovaný považuje za neplatnou), a kdy předchozí zmocněnec M. M. převzal na poště uloženou zásilku s podkladovým rozhodnutím. Tato shoda v datech rovněž podle žalovaného nasvědčuje účelovosti postupu žalobce. Žalovaný dále ověřoval průběh doručování zmocněnci žalobce M. M. na adrese V. 206, N. B., S. r., přičemž zjistil, že již dne 26.7.2011 bylo zmocněnci žalobce vhozeno do schránky oznámení o uložení zásilky, neboť při pokusu o doručení nebyl adresát zastižen. Na oznámení je přitom uveden odesílatel zásilky /Krajský úřad Moravskoslezský kraj/. To podporuje závěry žalovaného o účelovosti odvolání plné moci, které je sice datováno dnem 25.7.2011, avšak doručeno bylo osobně na podatelnu správního orgánu prvního stupně teprve dne 27.7.2011, tedy až den poté, co se zmocněnec žalobce dozvěděl o tom, že má na poště uloženu písemnost od správního orgánu, který s žalobcem vede řízení o přestupku.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[10] V řízení o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. a/ bod 3 zákona o přestupcích:

- řízení o přestupku bylo zahájeno dne 22.4.2011, žalobce byl současně předvolán k ústnímu jednání na 16.5.2011. Z doručky je zjištěno, že adresát nebyl zastižen, zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 26.4.2011 a správnímu orgánu I. stupně nevyzvednutá se vrátila dne 9.5.2011,
- k ústnímu jednání dne 16.5.2011 se žalobce nedostavil,
- součástí spisu jsou snímky, které byly pořízeny při zastavení žalobce policií dne 6.4.2011 a které prokazují poškození čelního skla vozidla,
- dne 20.5.2011 bylo správním orgánem I. stupně vydáno rozhodnutí s doručením žalobci do vlastních rukou 25.5.2011,
- dne 9.6.2011 podáno odvolání v zastoupení M. M. s doložením plné moci ze dne 3.6.2011 pro tohoto zástupce,
- potvrzení Š.G. ze dne 7.6.2011, že žalobce se v době od 25.4.2011 do 6.5.2011 zúčastnil obchodního jednání a byl ubytovaný na adrese Š. G., V. 176, N. B., S.,
- zpráva znalce Ing. R. M. ze dne 6.6.2011 o obsahu, že na základě fotodokumentace lze jednoznačně sdělit, že čelní sklo je poškozeno prasknutím,

je mimo výhled řidiče. I když je prasklé, tak svými vlastnostmi nemá vliv na zhoršení pevnosti karoserie vozidla z důvodu, že celkově je lepené po celém obvodu,

- zápis o poškození motorového vozidla provedený Českou pojišťovnou,
- dopis P. Z., AUTOSKLO – PILKINGTOM v Ostravě ze dne 6.6.2011 adresovaný žalobci o obsahu, že prasklé sklo prohlédl 6.4.2011 se závěrem, že se musí vyměnit a dále s popisem, že poškození se nenacházelo ve výhledu řidiče a prasklina neměla vliv na stírací funkci stěračů, nebyl ohrožen řidič, spolujezdec ani ostatní účastníci silničního provozu včetně daňového dokladu o opravě skla vystaveného 7.4.2011,
- odvolání zmocněnce M. M. žalobcem ze dne 25.7.2011 s prezentačním razítkem Magistrátu města Frýdek-Místek 27.7.2011 s následným postoupením tohoto dokladu Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje s doručením 29.7.2011,
- plná moc pro M. M., nar. X, žalobcem ze dne 3.8.2011 s prezentačním razítkem Magistrátu města Frýdek-Místek 3.8.2011 s doručením Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje 9.8.2011,
- dne 14.7.2011 vydáno rozhodnutí žalovaného č.j. MSK 106210/2011 s doručením M. M. dne 3.8.2011,
- přípis žalovaného ze dne 31.8.2011 označený „Vyrozumění“ o obsahu, že 22.7.2011 krajský úřad vydal ve věci rozhodnutí, které bylo zasláno zmocněnci M. M. s doručením 3.8.2011 se sdělením, že nebylo přihlíženo k následně podanému zrušení plné moci a udělení nové plné moci M. M.. Poslední věta tohoto sdělení zní: „Rozhodnutí tímto nabylo právní moci, čímž bylo odvolací řízení ukončeno.“. Z doručanky zjištěno, že jako adresát označen P. M. /X/, J. L. 1731, F.-M. 1, že tato byla žalovanému vrácena s poznámkou pošty – nesouhlasí ročník narození. Zásilka vrácena 12.9.2011.

[11] V řízení o přestupcích podle § 125c odst. 1 písm. e/ bod 1 a § 125c odst. 1 písm. f/ bod 1 zákona o silničním provozu:

- přestupkové řízení, včetně předvolání k ústnímu jednání 31.10.2011, bylo zahájeno dne 10.10.2011, doručeno fikcí 21.10.2011,
- protokol o ústním jednání z 31.10.2011, ze kterého zjištěno, že obviněný se nedostavil, slyšení byli svědci, zasahující policisté M. K. a J.H.,
- dne 10.11.2011 vydáno rozhodnutí Magistrátem města Frýdek-Místek s doručením do vl. rukou žalobci 23.11.2011,
- dne 30.11.2011 podáno odvolání,
- dne 27.12.2011 vydáno rozhodnutí žalovaným,
- součástí spisu je spis Policie ČR, kde mimo jiné je založeno opatření Státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Frýdku-Místku ze dne 16.9.2011 č.j. ZK 814/2011/10, kterým bylo zrušeno jako nezákonné opatření policejního orgánu Policie ČR, krajského ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, obvodního oddělení policie ve Frýdku-Místku ze dne 12.9.2011 ve věci podezření ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a/ tr. zákoníku. Důvodem zrušení bylo to, že rozhodnutí žalovaného

ze dne 14.7.2011, nabylo právní moci dne 3.8.2011 doručením zmocněnci M. M., nikoliv doručením podezřelému P. M.; tento rozhodnutí fakticky převzal až dne 13.9.2011.

Právní úprava

[12] Podle ust. § 34 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. *s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.*

[13] Podle ust. § 22 odst. 1 písm. a) bod 3. zákona o přestupcích *přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo, které je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích tak závažným způsobem, že bezprostředně ohrožuje ostatní účastníky provozu na pozemních komunikacích.*

[14] Podle ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu *řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem.*

[15] Podle ust. § 36 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb. o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, *na pozemních komunikacích lze provozovat pouze takové silniční vozidlo, které je technicky způsobilé k provozu na pozemních komunikacích podle tohoto zákona.*

[16] Podle ust. § 37 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb. *silniční vozidlo je technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích, pokud pro závady v technickém stavu bezprostředně ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.*

[17] Podle ust. § 36 odst. 1 vyhlášky č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, *jsou-li na vozidle závady, které ohrožují bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, nesmí být vozidlo užito v provozu na pozemních komunikacích, s výjimkou nouzového dojetí.*

[18] Podle ust. § 36 odst. 3 písm. a) vyhlášky č. 341/2002 Sb. *závadou podle odstavce 1 v*

zasklení vozidla je vždy prasklé nebo poškozené čelní sklo ve stírané ploše o velikosti větší než 20 mm.

[19] Podle ust. § 125c odst. 1 písm. e) bod I zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) není držitelem příslušného řidičského oprávnění podle § 81.*

[20] Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod I zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.*

Právní posouzení věci samé

[21] Soud nepřisvědčil žalobci v námitce a) a b). S odvoláním na právní ustanovení citovaná v odstavcích 13 až 18 tohoto rozsudku technickou závadou vozidla, které bezprostředně ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, je vždy prasklé nebo poškozené čelní sklo ve stírané ploše o velikosti větší než 20 mm. Dle správního spisu zcela jasně je prokazatelné, že čelní sklo ve své pravé části, v místě spolujezdce, bylo ve stíratelné části prasklé o velikosti větší než 20 mm, což ani sám žalobce nezpochybnil. Takové poškození čelního skla činí vozidlo technicky nezpůsobilé k provozu na pozemních komunikacích, a jestliže je takové vozidlo přesto užíváno, pak ten, kdo takové vozidlo řídí, porušuje zákon. Jednání může spočívat v konání i opomenutí; jestliže žalobce vozidlo řídil na pozemní komunikaci, přestože vozidlo mělo poškozeno čelní sklo v rozsahu uvedeném, pak porušil § 22 odst. 1 písm. a) bod 3 zákona o přestupcích. Tímto byly naplněny formální znaky přestupku. Na tom nemůže nic změnit ani žalobcem ve správním řízení předložené důkazy – vyjádření Ing. R. M. za znaleckou a poradenskou kancelář a P. Z., Autosklo Pilkington ohledně rozsahu výhledu řidiče a kvality skla. Současně byl naplněn i materiální znak přestupku vyjádření v ust. § 2 odst. 1 zákona o přestupcích (porušení nebo ohrožení zájmu společnosti), přičemž chráněným zájmem je bezpečnost dopravy. Žalobce užil vozidlo k dopravě, i když věděl, že čelní sklo je prasklé, a protože pro vyslovení viny v této věci je postačující nevědomá nedbalost, dospěl soud k závěru, že u žalobce se jednalo o zaviněné jednání, přičemž nebyly shledány okolnosti vylučující protiprávnost.

[22] Soud neshledal důvodnou ani námitku pod písm. c). Správní orgán doručoval písemnost o zahájení řízení a předvolání k ústnímu jednání na adresu, která byla správnímu orgánu známa v souladu s ust. § 20 správního řádu (fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na

kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastižena. Provádí-li doručení sám správní orgán, mohou osoby doručení provádějící doručit i mimo územní obvod tohoto správního orgánu). Podle ust. § 23 a 24 správního řádu se písemnost v případě, že adresát není při doručování zastižen, uloží, přičemž se adresát o tomto postupu uvědomí vložním oznámením do domovní schránky a v případě, že si adresát uloženou zásilku nevyzvedne, pak desátým dnem od uložení, se zásilka považuje za doručenou. Žalobci bylo oznámení o uložení vhozeno do schránky dne 26.4.2011, tedy k doručení došlo 6.5.2011. Žalobce v odvolání tvrdil a dokládal to písemným potvrzením pana Š. G., že se zdržoval v době od 25.4.2011 do 6.5.2011 na Slovensku. To, že se žalobce v době doručování zásilky z důvodu pracovní cesty nezdržoval na své adrese, samo o sobě nemá vliv na řádnost doručování (oproti právní úpravě před 1.1.2006). Žalobci bylo do schránky vhozeno oznámení o uložení zásilky a žalobce tak po návratu ze Slovenska měl dosti času zásilku vyzvednout, neboť ústní jednání bylo nařízeno až na 16.5.2011.

[23] Pokud se týká žalobního bodu d) soud konstatuje, že skutečně se strany žalovaného došlo k pochybení, jestliže v označení adresáta nesprávně uvedl rok narození, v důsledku kterého nebyla žalobci zásilka na poště předána. Nicméně soud má za to, že toto pochybení nemá vliv na zákonnost procesu a rozhodnutí. V předmětné zásilce žalovaný vysvětlil žalobci důvod, proč byla zásilka zaslána zástupci M. M. za situace, kdy žalobce později tohoto zástupce zprostil svým zastupováním. Tento přípis správní orgán nebyl povinen žalobci zaslat, jednal tak jen v intencích zásada dobré správy, když žalobce v závěru odvolací fáze řízení si volil zástupce, které v krátkém časovém údobí měnil.

[24] Nebyla shledána ani důvodnost žalobního bodu e). Tento žalobní bod v projednávané věci byl klíčový, neboť měl význam i pro posouzení důvodnosti žalobního bodu f). Žalobce si pro odvolací řízení ve věci rozhodnutí Magistrátu města Frýdek – Místek ze dne 20.5.2011 sám zvolil svého zástupce, M. M., bytem V. 206, N. B., S. (plná moc udělena dne 20.5.2011). Tato plná moc byla přiložena k odvolání, spolu s odvoláním a správním spisem byla postoupena žalovanému coby odvolacímu orgánu dne 14.6.2011. Žalovaný o odvolání rozhodl dne 14.7.2011 a rozhodnutí expedoval zástupci žalobce M. M. dne 22.7.2011, jak mu to ukládá ustanovení § 34 odst. 2 správního řádu (viz. odstavec 12 tohoto rozsudku). Žalobce dne 25.7.2011 uvedenému zástupci vypověděl plnou moc, toto sdělil nikoliv žalovanému, ale správnímu orgánu I. stupně dne 27.7.2011 a tento jej dne 9.8.2011 doručil žalovanému. Z uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že žalovaný v době vydání rozhodnutí a dokonce i v době, kdy rozhodnutí expedoval, správně doručoval zástupci M. M.. Zvolit si zástupce je svobodným projevem vůle zmocnitele, avšak aby tento projev vůle měl pro dané řízení právní účinky, musí být dán prokazatelným způsobem správnímu orgánu najevo, což žalobce předložením plné moci učinil. Ve stejném smyslu pak zproštění zvoleného zástupce zastupováním opět musí být jasně správnímu orgánu dáno najevo, což se v daném případě stalo až dnem 9.8.2011, kdy odvolání plné moci bylo doručeno žalovanému Krajskému úřadu

Moravskoslezského kraje. Žalovaný tedy zcela správně postupoval, jestliže rozhodnutí doručoval uvedenému zástupci.

[25] K žalobnímu bodu f). S odvoláním na uvedené v odstavci 24 tohoto rozsudku, doručením rozhodnutí žalovaného ze dne 14.7.2011 čj. MSK 106210/2011 dne 3.8.2011 zástupci žalobce M. M., předmětné rozhodnutí nabylo právní moci. Na tuto skutečnost nemá vliv žalobcem namítané opatření státního zástupce Okresního státního zastupitelství ve Frýdku – Místku ze dne 16.9.2011 čj. ZK 814/2011-10, neboť opatření nedopadá na přestupkové řízení. Jak již vysvětleno v předcházejícím odstavci 24 tohoto rozsudku, dle správního řádu se doručují písemnosti toliko zástupci, nikoliv zastoupenému, pokud zastoupený není povinen osobně konat.

[26] A konečně k žalobnímu bodu g). Žalobce v žalobě popíral, že za jízdy držel hovorové zařízení. Soud v této souvislosti odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu čj. 7 As 102/2010-86, ve kterém soud vyslovil, že u posuzování tohoto typu přestupku je u tak obtížně zachytitelného jednání, jakým je držení mobilního telefonu v ruce řidičem, otázka přesvědčivosti důkazů zpravidla klíčová. Proto je úkolem správních orgánů důkladně zhodnotit, zda měli policisté vůbec možnost spatřit spáchání takového přestupku. Vzhledem k okolnostem, za jakých policisté viděli žalobce telefonovat, a to, když jeli před jeho vozidlem v odpoledních hodinách za dobré viditelnosti, soud dospěl k závěru, že důkazy provedené ve správním řízení byly zcela dostačující k prokázání předmětného přestupku. Soud nezpochybnil v přestupkovém řízení provedený důkaz výsledkem svědků – zasahujících policistů, neboť není důvod pochybovat o pravdivosti jejich tvrzení, neboť na rozdíl od žalobce neměli policisté na věci a jejím výsledku jakýkoli zájem, vykonávali jen svoji služební povinnost.

[27] Ze všech výše uvedených důvodů krajský soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

[28] O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k tomu, že ve věci plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal a také mu žádné nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 26. března 2014

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně